

Medlem for 1ste Kredts (David) ogsaa gjorde opmærksom paa — den Omstændighed, at vi i denne Retning befinde os i en Overgangsperiode, idet vi have besluttet os til at nedlægge vore Taxter meget betydelig, udenat vi endnu ere naaede op til den Forøgelse af Frequentfen, som man paa Grund af Taxternes Nedsættelse kan vente. Dette gjælder i en væsentlig Grad om Postvæsenet, og det gjælder i en aldeles afgjørende Grad om Telegraphvæsenet, der, som sagt, endnu er i sin Udvikling, ogsaa forsaavidt som der bestandig kræves nye Linier, nye Functionairer og nye Medflaab. Saa længe man ikke er kommen udover dette, maa man være beløvet paa, at Telegraphvæsenet vil koste os betydelige Tilskud. — Det ærede kongevalgte Medlem kom til det Resultat, at vore Indtægter vare stegne med $4\frac{1}{2}$ Million, og at disse $4\frac{1}{2}$ Million kom til Afdrag i de 9 Millioner, hvormed vor Udgiftsbudget var steget. Jeg skal hertil endnu føie den Betragtning, at, naar — hvad jeg i det Hele taget er enig med det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts i — denne Forøgelse, hvortil ikke er indbefattet de extraordinære Skatter, væsentlig hidrører fra den stigende Velstand og fra Publicums deraf flydende større Fordringer, saa maa man ogsaa netop, fordi Forøgelsen resulterer deraf, finde sig i, at den for en stor Deel anvendes til de omtalte, mere indirecte Formaal, og hidrager til at fremme dem saa hyderligt, som vort Samfund kræver.

Trods disse mine Indvendinger er jeg ikke desmindre det ærede 7de kongevalgte Medlem taknemmelig for de Dplysninger, hvormed han er fremkommen. De give altid et Billede, der viser, at vort Budget er stort, og jeg kan ikke Andet end glæde mig ved, at det kan blive hver Mand bejendt, at der er Anledning til en saa oeconomicke Statsforvaltning som vel muligt. Deri ligger, efter hvad jeg troer, en meget betydelig Hjælp til i det Hele taget at kunne faae gennemført en oeconomicke Statsstyrelse. Der kan jo ikke være den fjerneste Anledning for mig til at benegte, at vort hele Statsbudget vistnok er steget meget betydeligt og da navnlig er steget ved Udgifterne til vort Forsvarsvæsen og til

de offentlige Arbejder, saalænge disse have staaet paa. Egefaalidt skal jeg negte, at vi for Tiden arbeide med en Underbalance, men en Underbalance, der dog ikke paa nogen Maade er større eller sværere, end at den, naar man itide vil træde til og give Tilskud, godt kan bæres uden nogenomhelst Fare for, at vi skulle kunne befrygte med det Første at bringe os i Ruin. Min Betragtning af det hele Forhold er den, at vi ganske vist ikke for Tiden gjøre nogen Fremgang, men at man heller ikke med Nøiemlighed vil kunne forlange nogen finantfiel Fremgang i disse Aaringer. Paa den anden Side ere vi dog heller ikke, naar man vil regne Jernbanerne for et Activ af nogen Værdi, selv om man ikke vil anslaae dem til nogen meget stor Værdi, i Tilbagegang, hvis vi blot ere villige til ved Skattetilskud at dække de Udgifter, som vort ordinære Budget kræver udover, hvad dets Indtægt er. Jeg har her liggende en Dpgjørelse for mig, som jeg har ladet udarbeide, svarende til det Budget, der foreligger i Finantslovsforslaget for 1869—70. Derefter bliver, idet jeg udsunder alt Extraordinært, Resultatet det, at de ordinære Indtægter andrage 17,376,000 Rigsdaler, medens de ordinære Udgifter beløbe sig til 18,386,000 Rigsdaler, og derved fremkommer altsaa den Million i Underbalance, som jeg har søgt dækket ved en extraordinær Skat. Naar Underbalancen just ikke iaar saaledes, som Budgettet nu foreligger, fremtræder med den fulde Million, da er det, fordi de extraordinære Indtægter ere noget, nemlig 150,000 Rigsdaler, større end de extraordinære Udgifter, saa at den Underbalance, hvormed Finantslovsforslaget slutter, kun andrage c. 850,000 Rigsdaler. — Til nærmere Belysning af vor finantfielle Stilling skal jeg endnu henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa et lille Hefte, der i disse Dage er blevet omdeelt fra det statistiske Bureau. Ved at eftersee Side 81 i dette Skrift, ville de Herrer finde en Dpgjørelse af Statens Formuestilstand, baade af Statsactiverne og af Statsgjælden, en Dpgjørelse, der efter min Overbeviisning ikke giver Anledning til den Frygt, som det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ) synes at nære